

NE ZNATE ŠTO IŠTETE

29. nedjelja kroz godinu, B

Kako mladi ljudi znadu zadivljeno gledati ljude koji su uspjeli kao športaši, pjevači, glumci. Skupljaju njihove slike i autograme, idu na njihove nastupe te dok ih zadivljeno gledaju, pomišljaju: „Eh, da mi je biti na njegovu mjestu!“ U isto vrijeme, što ti mladi ljudi znadu što stoji iza nekog svjetskog rekorda na određenoj stazi, iza prvog mjesta u svjetskom poretku tenisača? Koliko znoja, odricanja, napetosti, stresova, poremećenih obiteljskih odnosa! Ljudi se redovito zadržavaju na onom izvanjskom.

Upravo je to bilo sa Zebedejevima sinovima, Jakovom i Ivanom. Zadivljeni su Isusom i njegovom najavom Kraljevstva Božjega. Silna su djela koja se događaju po njegovim rukama, neviđena čudesa se zbivaju na samo jednu njegovu riječ. Najavljuje dotad nečuvene stvari. Objavljuje dolazak Kraljevstva. Zebedejevi sinovi, braća Jakov i Ivan naslućuju da su sudionici povijesnih zaokreta. I sad, prije nego što se drugi toga dosjete, žele u tom pokretu zauzeti posebna, ključna mjesta. Žele biti Isusu, o dolasku njegova Kraljevstva, jedan s desne, a drugi s lijeve. Shvatili su oni koliko je važno biti u pravom trenutku na pravom mjestu.

A Isus „spušta loptu na zemlju“. Govori im: „Ne znate što ištete!“ I nastavlja pitanjem mogu li oni piti čašu koju on pije i krstiti se krstom kojim se on krsti. naravno da mogu, spremno odgovaraju braća. I Isus im samo to obećava. O da, pit će oni iz njegove čaše i krstit će se oni njegovim krstom, a što se tiče mjesta s desna i s lijeva, o tom - po tom.

Nisu oni znali, ljudski govoreći, koja je cijena svih silnih djela koja Isus čini. Ta cijena, to je Isusovo odbačenje od strane naroda, to je njegova tuga zbog nevjere, to je Judina izdaja, to je krvavi znoj u maslinskom vrtu kad su ga svi napustili, to je ismjevanje i pljuvanje, to su muke, to je osuda, to je križ i to je smrt. To je gorka čaša o kojoj je govorio i to je krvava kupelj na koju je Isus mislio. I upravo su na to braća pristala, a da nisu ni znali.

Znamo kako je to kasnije išlo. Ivan nije postao apostolski prvak, nego Petar. A prvi od apostola koji je položio život bio je upravo Jakov, brat Ivanov. Jedini čiju smrt spominju Djela apostolska, dakle, na samom početku djelovanja apostolske Crkve. Eto, Isus je ispunio svoje obećanje: pili su iz njegove čaše i krstili su se njegovim krstom.

I onda slijedi pouka. Ivanu, Jakovu i apostolima. Pouka i svakome od nas: želi li tko biti velik, neka bude sluga. Jer „*ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.*“

Toliko puta žarko želim neki uspjeh, nagradu, priznanje, položaj, ugled, slavu. Usrdno molim Gospodina da mi podari neku osobitu milost: zdravlje, napredak, ovozemni probitak. A u stvari *ne znamo što ištemo!* Zaboravljamo ono što je jedino bitno. mir duše, zajedništvo s Bogom, kraljevstvo koje raste i napreduje u mome srcu. jer svi će ti izvanjski darovi proći. Veli Pavao: „*Sve gubitkom smatram zbog onoga najizvršnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista steknem i u njemu se nađem*“ (Fil 3,8-9).

Zvonko Pažin